

Denne vejledning er senest ændret i d. 10. juli 2015.

Vejledning om Skovloven § 6 – ophævelse af fredskovspligt

Indhold

1. Sagsbehandling.....	2
2. Arealet er ikke egnet til bæredygtig skovdrift	4
3. Arealet ønskes anvendt til andet end skovdrift.....	4
3.1 Særligt om råstofgravning	8
4. Fredskovsarealer udlagt til andre formål i kommuneplanen	8
5. Notering i matriklen	9
6. Vilkår for ophævelse af fredskovspligt	11
6.1 Fredskovspligtens genindtræden	11
6.2 Erstatningsskov.....	11
7. Klage	12

1. Sagsbehandling

Naturstyrelsens lokale enheders behandling af sager om ophævelse af fredskovspligt gennemføres på baggrund af en ansøgning.

Ansøgningen kan være indgivet af ejeren, dennes repræsentant, en kommunal, amtskommunal eller statslig myndighed eller af et koncessioneret selskab. Medmindre ejeren eller dennes repræsentant er ansøger, skal Naturstyrelsens lokale enhed indhente ejerens udtalelse, før der træffes afgørelse i sagen.

Der er ikke efter loven formkrav til ansøgningen, men i praksis skal der foreligge en skriftlig ansøgning, der som minimum indeholder:

- en klar angivelse af hvilket areal (matr. nr. eller del/dele deraf) ansøgningen gælder
- en nøje begrundelse for hvorfor fredskovspligten ønskes ophævet
- en begrundelse/dokumentation for, at et evt. anlæg ikke kan placeres uden for fredskov, jf. vejledningen om § 11.

Før Naturstyrelsens lokale enhed kan træffe afgørelse, skal det være belyst om arealet er fredskovspligtigt eller om der i tingbogen er noteret bindinger, der umuliggør projektet, ligesom forholdet til den fysiske planlægning og eventuel VVM-vurdering skal være afklaret, jf. vejledningen om § 4. Det kan pålægges ejeren at fremskaffe og dokumentere disse oplysninger, men det er Naturstyrelsens lokale enhedsansvar, at de relevante oplysninger er til stede og korrekte.

Det skal desuden være oplyst, om området er et Natura 2000-område eller levested for de arter, der er omfattet af habitatdirektivets bilag IV. Ophævelse kan kun ske, hvis det ikke er i konflikt med habitatdirektivets regler, jf. Notat om afgørelser, der vedrører beskyttede områder, jf. [habitatbekendtgørelsen](#) og [Vejledning til bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 om udpegningen og administrationen af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter](#).

En ansøgning fra en offentlig myndighed eller et koncessioneret selskab kan kun fremmes, hvis den er i overensstemmelse med regionplanlægningen eller kommuneplanlægningen.

Projekter, der i væsentligt omfang ændrer arealets karakter, som følge af omfattende anlægsaktiviteter, kræver ofte, at der foreligger en godkendt lokalplan. Der kan fx være tale om campingpladser eller større erhvervsmæssige virksomheder. Naturstyrelsens lokale enhed skal i den forbindelse være opmærksom på, om det tidligere har været inddraget i den offentlige høring om planforslaget. Selvom der er udarbejdet en lokalplan for projektet, er det ikke ensbetydende med, at der skal gives tilladelse til ophævelse af fredskovspligten, jf. nedenfor, afsnit 4.

Erhvervsmæssig råstofgravning kræver tilladelse fra kommunen efter råstofloven, jf. nedenfor i [afsnit 3.1](#)

1.1 VVM

Ophævelse af fredskovspligten med henblik på rydning af skov kan kræve, at der udarbejdes en Vurdering af projektets Virkning på Miljøet (VVM).

Skovejeren ("projektejer") har i henhold til reglerne om VVM, pligt til at anmelde enhver rydning af skov til kommunen. Anmeldelse skal altid ske til kommunen. Når staten eller Energinet.dk er bygherre er Naturstyrelsen VVM-myndighed. Herefter afgør VVM-myndigheden, om projektet kræver en VVM, og sørger i givet fald for, at VVM-proceduren iværksættes.

Rydning må ikke påbegyndes før VVM-myndigheden enten har truffet afgørelse om, at det påtænkte projekt ikke kræver en VVM, eller - hvis projektet vurderes at kræve VVM - har givet skovejeren en tilladelse i henhold til VVM bekendtgørelsens § 9.

Når der er gennemført en VVM, skal der tages højde herfor i de vilkår, der stilles efter skovloven, jf. [afsnit 6.6](#).

Reglerne om VVM fremgår af [bekendtgørelse om vurdering af visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet \(VVM\) i medfør af lov om planlægning](#).

Obligatorisk VVM. Ifølge bekendtgørelsens bilag 1, nr. 30, skal der udarbejdes en VVM, hvis der ryddes fredskov, der er ældre end 20 år og på mere end 30 ha, i områder, hvor skovrejsning i henhold til kommuneplanen er ønsket (plus-områder), medmindre der sker tilplantning af mindst et tilsvarende areal. Der kræves dog ikke en VVM, hvis den skov, der ønskes ryddet, af skovlovsmyndigheden er erklæret for at være uden væsentlig skovdyrkningsmæssig, biologisk landskabelig eller rekreativ værdi.

Når fredskovspligten ophæves, vil der normalt altid blive stillet vilkår om erstatningsskov på et areal, der er større end det areal, der ryddes. Der vil derfor ikke umiddelbart være krav om VVM forbundet med projekter om dispensation fra fredskovspligten. Rydningen vil dog fortsat skulle anmeldes til kommunen, jf. nedenfor, ligesom nyplantningen på erstatningsarealerne skal anmeldes, jf. vejledningen til § 4, [afsnit 2.2.6](#).

VVM-screening. Ifølge bekendtgørelsens bilag 2, nr. 1, punkt d, skal enhver rydning af skov med henblik på omlægning til anden arealudnyttelse anmeldes til kommunen med henblik på en vurdering af, om projektet kræver en VVM (VVM-screening).

VVM vil blive krævet, hvis den påtænkte rydning vil kunne påvirke miljøet væsentligt.

Pligten til at anmelde med henblik på VVM-screening gælder uanset om der er tale om fredskov eller ej.

1.2 Dispensation eller ophævelse

Når Naturstyrelsens lokale enhed modtager en ansøgning om byggeri, anlæg eller terrænændringer, bør det altid overvejes, om den skal behandles efter § 38, jf. § 11, stk. 1 eller om det er mere hensigtsmæssigt at behandle sagen som en ophævelse af fredskovspligt efter § 6.

§ 38 jf. § 11, stk. 1 bør anvendes i de tilfælde, hvor der er tale om et mindre byggeri mv., der fremstår som en integreret del af fredskoven, og hvor man ønsker at have kontrol med udvidelser eller udvidet brug af byggeriet/anlægget.

Er der tale om meget langvarige projekter, fx et råstofindvindingsprojekt, eller er det tvivlsomt, om der efter projektets gennemførelse kan genetableres skov på arealerne, som kan opfylde skovlovens krav, bør fredskovspligten ophæves.

Er der tale om et stort og langvarigt råstofindvindingsprojekt bør der dog gives dispensation frem for ophævelse af fredskovspligten, hvis der er tale om en ren fredskovsejendom, som ikke samtidig er landbrugspligtig. Det skyldes, at arealet ellers bliver frijord. Når gravningen er afsluttet, kan det vise sig, at arealet er uegnet til skovdrift, også når man tager skovlovens brede formål i betragtning, og at det ikke giver mening at administrere det efter skovlovens bestemmelser. I så fald må man på det tidspunkt afgøre, om fredskovspligten evt. bør ophæves, og ud fra hvilke regler arealet fremover bør administreres.

Hvis indvindingsområdet udgør en enklave i skoven, gælder principielt det samme, som hvis arealet bliver frijord. Fredskovspligten bør bevares indtil gravningen er afsluttet, hvorefter der kan tages stilling til om fredskovspligten samlet set bør bevares.

2. Arealet er ikke egnet til bæredygtig skovdrift

Bemærkningerne til § 6, stk. 1:

"Den gældende lov (1989-loven) indeholder således en bestemmelse om, at fredskovspligten kan ophæves, hvis skoven ikke er egnet til skovdrift. Denne bestemmelse er ikke gentaget i forslaget. Det var forudsat i skovloven fra 1989, at adgangen til at ophæve fredskovspligten på skove, der ikke opfylder nævneværdige formål, skulle styrkes. I praksis er bestemmelsen imidlertid ikke blevet brugt efter sit formål. Da fx biologiske, landskabelige og rekreative forhold efter forslaget fremover ligestilles med produktionsformålet, bliver det endnu vanskeligere at påvise, at et skovareal ikke opfylder skovlovens flersidige formål. I forslaget er muligheden for at ophæve fredskovspligten, hvis skoven ikke er egnet til skovdrift, derfor udgået som en selvstændig bestemmelse. Skulle der komme et ønske om at ophæve fredskovspligten på et areal, som ikke er egnet til skovdrift, og som ikke indgår som en integreret del af en skov, vil disse forhold i sig selv udgøre en sådan særlig omstændighed, at fredskovspligten kan ophæves. Det kan fx være tilfældet for arealer omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. I sådanne tilfælde vil der ikke blive krævet erstatningsskov, jf. bemærkningerne til forslagets § 39, stk. 1, nr. 5."

3. Arealet ønskes anvendt til andet end skovdrift

§ 6. Når særlige grunde taler for det, kan miljø- og fødevareministeren ophæve fredskovsplikten på et areal, som ønskes anvendt til andet formål.

Bemærkningerne til § 6, stk. 1

"Den gældende lov giver endvidere mulighed for at ophæve fredskovsplikten, hvis arealet ønskes anvendt til noget andet. Denne del af den gældende lovs § 9 er videreført i forslaget, men med den tilføjelse, at fredskovsplikten kun kan ophæves, hvis særlige grunde taler derfor. I praksis administreres den gældende § 9 da også i overensstemmelse hermed. Der har således udviklet sig følgende restriktive praksis, som er fulgt op af Naturklagenævnet, og hvor der i det væsentlige anlægges de samme synspunkter for tilladelse til ophævelse af fredskovsplikten, som anlægges for tilladelse til byggeri, anlæg og terrænændringer, jf. § 11 og bemærkningerne hertil:

- *Som udgangspunkt gives der ikke tilladelse til ophævelse af fredskovspligt på enklaver i skov.*
- *Der gives desuden kun tilladelse til ophævelse af fredskovsplikten, hvis den ønskede ændrede anvendelse ikke kan ske uden for fredskov, og hvis andre samfundsmæssige hensyn er vigtigere end hensynet til, at arealet bevares med fredskovspligt.*
- *Der gives dog i vidt omfang tilladelse til ophævelse af fredskovsplikten på bygningsparceller med helårshuse, der er blevet overflødige for driften. Tilladelse gives, hvis parcellen ikke ligger som en enklave i skoven, dvs. hvis den ligger i udkanten af skoven ud til offentlig vej, og hvis der ikke er tale om den sidste driftsbolig i en skov, hvor der efter § 11 vil kunne opføres en ny bolig med henvisning til, at den er nødvendig for driften.*

I forslaget forudsættes denne restriktive praksis fastholdt. Det er således den aktivitet, som arealet ønskes anvendt til, der er afgørende for, om fredskovsplikten skal vige. Derefter tages stilling til, om det skal ske ved en dispensation fra fredskovsplikten efter § 11 eller ved, at fredskovsplikten ophæves efter § 6. Hvis der er tale om mindre eller midlertidige foranstaltninger eller foranstaltninger, der vedrører en enklave i skoven, bør der som udgangspunkt gives dispensation efter § 11. Derved bevares fredskovsplikten, og der kan stilles vilkår om, at arealet skal reetableres efter lovens formål, når dispensationen ikke længere er aktuel. Omvendt bør fredskovsplikten ophæves efter § 6, hvis der er tale om foranstaltninger, som indebærer, at arealet ikke mere skal anvendes efter lovens formål. Medmindre der er tale om boligparceller, bør fredskovsplikten dog ikke ophæves, hvis det betyder, at arealet herefter bliver frijord."

Det bør altid som det første undersøges, om det ønskede anlæg kan placeres uden for fredskov. Er dette tilfældet bør Naturstyrelsens lokale enhed give afslag på ansøgningen om ophævelse af fredskovsplikten.

Naturklagenævnets stadfæstede i afgørelse af 1. september 1998 om udbygning af Odense Universitet, Naturstyrelsens lokale enheds tilladelse til at ophæve fredskovsplikten. Der var enighed i nævnet om, at indgrebet ville have væsentlig indflydelse på skoven, som bl.a. rummede sjældne og

fredede plantearter. I afgørelsen anførtes bl.a., at nævnet ikke havde grundlag for at anfægte nødvendigheden af den ønskede udbygning og behovet for en mere trafikikker løsning af tilkørsels- og parkeringsforhold.

Naturklagenævnets omgjorde derimod i afgørelse af en 23. juni 1999 om etablering af en cykel- og gangsti på et fredskovspligtigt areal nord for Odense Universitet, Naturstyrelsens lokale enheds tilladelse til at ophæve fredskovsplikten, bl.a. under henvisning til at stien kunne anlægges uden for skoven.

Dernæst bør Naturstyrelsens lokale enhed ikke give tilladelse til ophævelse af fredskovsplikten på enklaver i skov, jf. ovenfor under punkt 2.

Når distriktet behandler en sag om ophævelse af fredskovspligt fordi arealet ønskes anvendt til andet end skovdrift, skal ansøgningen ses i sammenhæng med de værdier, der findes på arealet. Arealets værdier skal sammenholdes med det formål arealet ønskes anvendt til.

Se hertil Naturklagenævnets afslag af 19. august 1999 på at ophæve fredskovsplikten på et 2,4 ha stort areal, hvor kommunen ønskede at udvide Aalborg Zoologiske Have. I denne sag vejede de rekreative interesser tungere end hensynet til træproduktion, og der skulle desuden ske en afvejning af to hver for sig velargumenterede rekreative formål. Nævnet lagde i sin afgørelse bl.a. vægt på at arealet ville komme til at udgøre en enklave, at der var tale om en grøn kile midt i en stor by med gammel værdifuld løvtræsbevoksning, og at de rekreative interesser ville blive forringede, fordi der så ikke længere ville være gratis adgang.

På den baggrund finder nævnet, "at der i denne sag ikke er så vægtige samfundshensyn, der taler for udvidelsen af zoologiske have på bekostning af et bynært, fredskovspligtigt løvskovsareal, at der kan gives Aalborg kommune medhold i klagen."

Bestemmelsen anvendes som hovedregel i forbindelse med anlægsaktiviteter, herunder linjeføringer, der enten er meget langvarige, eller som væsentligt vanskeliggør en senere anvendelse af arealet til skovdyrkning, og hvor ophævelse af fredskovsplikten med vilkår om erstatningskov, synes at være den samfundsmæssigt bedste løsning.

Ansøgninger om større (private) byggerier såsom hoteller, kongrescentre, institutioner, feriecentre osv. kan som udgangspunkt ikke imødekommes. Sådanne byggerier og anlæg vil ofte kræve lokalplan, og Naturstyrelsens lokale enheder kan derfor forventes at blive bedt om en udtalelse i forbindelse med udarbejdelsen af lokalplanen. Naturstyrelsens lokale enheder bør i så fald normalt ikke udtale sig på en måde, som binder styrelsen, når afgørelsen efter skovloven senere skal træffes.

Store erhvervsøkonomiske interesser gør normalt ikke i sig selv, at der bør gives tilladelse. Se dog følgende afgørelse fra Naturklagenævnet:

Naturklagenævnet omgjorde i afgørelse af 16. marts 2004 Naturstyrelsens afslag på ansøgning om tilladelse til udvidelse af en maskinfabrik ind i fredskov. Nævnet bestred ikke, at skoven var egnet til skovdrift og besad betydelige værdier på grund af den lange skovkontinuitet. Nævnet lagde

desuden til grund, at det ud fra en produktionsmæssig betragtning var af afgørende betydning, at udvidelsen skete i den retning, der var ansøgt om. Nævnet fandt herefter, at der ved afvejningen af de produktionsmæssige hensyn overfor hensynet til skovens opretholdelse måtte lægges vægt på

- at der var tale om et begrænset indgreb i et større fredskovsområde (0,3 ha ud af 8 ha)
- at arealet lå i udkanten af skoven som et afsnøret areal, og
- at et ca. 10 m bredt skovbryn ud mod landevejen ikke ville blive berørt af udvidelsen.

Praksis for golfbaner o. lign. er desuden lempet med den nye lov, jf. [afsnit 6.4.3](#) i vejledningen til § 11 del 1.

Naturstyrelsens lokale enhed skal også se ansøgningen i sammenhæng med de kulturhistoriske og landskabelige værdier, der findes på de omgivende ikke-fredskovspligtige arealer. Værdien af bevarelse af fredskovspligten og skovkontinuiteten skal sammenholdes med tabet af kulturhistoriske og landskabelige værdier på de omkringliggende arealer. Også driftsmæssige forhold på de omkringliggende arealer sammenholdt med størrelsen af det areal, hvor fredskovspligten ønskes ophævet, bør indgå i vurderingen.

Naturklagenævnet omgjorde i afgørelse af 28. august 2008 Naturstyrelsens afslag på ansøgning om tilladelse til udvidelse af godset Hofmangaves driftsbygning til en kvægbesætning ind i en frodig løvskov, hvorved fredskovspligten på 0,09 ha skulle ophæves. Der var et ubestridt behov for udvidelse af driftsbygningerne. Nævnet lagde vægt på, at de alternative placeringsmuligheder ville medføre uforholdsmæssigt store driftsmæssige ulemper for godset, og dernæst betydelig vægt på de arkitektoniske, kulturhistoriske og landskabelige værdier, der var knyttet til godset, og hvor også udvidelsen ind i fredskoven var den klart bedste. Ved den samlede afvejning lagde nævnet også vægt på den beskedne størrelse af det berørte fredskovsareal.

Naturklagenævnet har i afgørelse af 12. maj 2008 omgjort Naturstyrelsens afslag på en ansøgt ophævelse af fredskovspligt på 0,42 ha, som ønskes anvendt til opførelse af ny maskinhal og 2 siloer til Hømgården ved Ringsted. Fredskovspligten blev pålagt i forbindelse med skovrejsning i 1999. Der var ubestridt behov for nyopførelsen. Hvis opførelsen skulle ske uden indgreb i fredskov, ville det indebære indgreb i gårdens haveareal/gårdsplads, forudsætte nedrivning af en bevaringsværdig sidebygning, eller at anlæggene skulle opføres i det åbne land uden for det eksisterende bebyggelsesareal. Nævnet fandt, at fredskoven måtte vige for opførelse af de nye driftsbygninger, hvis placering i fredskoven tilgodeså både kulturhistoriske og landskabelige værdier. Nævnet lagde også vægt på den beskedne størrelse af arealet, og at der ikke var tale om et fredskovspligtigt areal med lang kontinuitet.

Naturklagenævnet omgjorde i afgørelse af 15. maj 2008 Naturstyrelsens afslag på ansøgning om ophævelse af fredskovspligt på 330 m² til brug for opførelse af en garage- og udhusbebyggelse til Christiansholm Slot i Gentofte. Nævnet lagde vægt på arkitektoniske, kulturhistoriske og

landskabelige værdier knyttet til Christiansholm Slot og parkområdet. Desuden indgik i nævnets vurdering, at fredskovsarealet ikke havde forstmæssig betydning, og at anlægget med den valgte placering ikke indebar forringelse af offentlighedens adgang.

3.1 Særligt om råstofgravning

Sager om råstofgravning vil for det meste blive rejst som ansøgninger om dispensation efter § 38, jf. § 11, jf. vejledningen til § 11, [afsnit 6.4.4](#). Det bør under alle omstændigheder overvejes, om dispensation til terrænændring eller ophævelse af fredskovspligten vil være den bedste løsning, jf. denne vejlednings [afsnit 1.1](#). Ophævelse bør vælges, hvis der er tale om et meget langvarigt projekt eller hvis det er tvivlsomt, om arealet kan reetableres med skov, der opfylder skovlovens krav.

Som nævnt i vejledningen til § 11, [afsnit 6.4.4](#), bør Naturstyrelsens lokale enhed være imødekommende overfor ønsket om at ophæve fredskovspligten i et område, der i regionplanen er udpeget som regionalt graveområde. Det kan betyde, at der også må gives tilladelse til ophævelse af fredskovspligten på en enklave. I så fald bør der stilles vilkår, som kan mindske de uheldige virkninger heraf.

4. Fredskovsarealer udlagt til andre formål i kommuneplanen

§ 6, stk. 2. Ministeren skal efter ansøgning fra en kommune ophæve fredskovspligten på et kommunalt ejet skovareal uden vilkår om erstatningsskov, jf. § 39, stk. 1, nr. 5, når følgende betingelser er til stede:

- 1) Arealet skal i en kommuneplan eller et pålæg om vejbyggelinier være udlagt til andet formål end skov.**
- 2) Kommuneplanen eller pålægget om vejbyggelinier skal være vedtaget, inden det pågældende areal blev fredskovspligtigt efter § 3, stk. 1, nr. 3.**
- 3) Arealet skal tages i brug til det fastlagte formål inden 20 år efter, at arealet er blevet fredskovspligtigt.**

Bemærkningerne til 1996-lovens § 9:

"Det kan være hensigtsmæssigt for en myndighed, fx en kommune, at tilplante arealer, der på et senere tidspunkt ønskes anvendt til boligformål, veje, industri, servicefunktioner m.v. Herved opnår man dels, at arealerne til sin tid bliver mere attraktive, fordi en del af bevoksningerne kan blive stående omkring de nye bygninger, dels at kommunen eventuelt kan få indtægter ved salg af træ, blandt andet når der fældes træer for at give plads til det planlagte byggeri. Hertil kommer, at arealerne kan have en rekreativ værdi, indtil de overgår til kommuneplanformålet.

Bestemmelsen skal sikre, at myndigheder, som tilplanter arealer, der i en kommuneplan er udlagt til andre, nærmere fastsatte, formål end skov

(boliger, veje, industri etc.), ikke bliver mødt med afslag på en ansøgning om ophævelse af fredskovsplikten, når arealerne til sin tid ønskes taget i brug til det oprindeligt planlagte formål."

Bemærkningerne til § 6, stk. 2:

"Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 9, stk. 2. Denne bestemmelse blev sammen med bestemmelsen i den gældende lovs § 4, stk. 3, indarbejdet i loven ved lovændringen i 1996, for at lette kommunernes mulighed for at gennemføre allerede planlagt byggeri og anlæg.

I forslaget tydeliggøres det, at ministeren har pligt til at ophæve fredskovsplikten, når betingelserne er opfyldt. Det tydeliggøres desuden, at ophævelse af fredskovsplikten efter denne bestemmelse sker uden vilkår om erstatningsskov. Endelig præciseres det, at 20 års fristen løber fra det tidspunkt, hvor arealet bliver fredskovspligtigt, dvs. 20 år efter, at skov er erhvervet, etableret eller har indfundet sig på arealet. I øvrigt ændres indholdet af bestemmelsen ikke. Se dog nedenfor om at bestemmelsen kun gælder for kommunalt ejede arealer.

Efter bestemmelsen i stk. 2, skal miljøministeren herefter under visse betingelser, som er opregnet i nr. 1 - 3, ophæve fredskovsplikten på et areal, som er blevet fredskovspligtigt efter § 3, stk. 1, nr. 3, uden krav om erstatningsskov. Efter § 3, stk. 1, nr. 3, bliver kommunalt ejet skov automatisk fredskovspligtigt på det tidspunkt, hvor kommunen etablerer skov, erhverver skov, der ikke allerede er fredskovspligtigt, eller hvor skov indfinder sig på et kommunalt ejet areal."

Som loven er formuleret, skal arealet være i kommunalt eje på tidspunktet for ophævelsen. Bestemmelsen kommer således ikke i anvendelse for andre offentligt ejede arealer

At arealet er udlagt til andre formål vil i denne sammenhæng sige, at arealet enten er udlagt til bolig- eller industriområder, veje etc. Er arealet i kommuneplanen udlagt til grønne eller rekreative områder, er det afgørende for om fredskovsplikten kan ophæves, om den konkrete anvendelse harmonerer med forekomsten af skov på dele af arealet.

Bestemmelse gælder også, hvis en kommune har erhvervet en ikke-fredskovspligtig skov, som efter kommuneplanen skal anvendes til andre formål. Har kommunen derimod erhvervet et areal, der er fredskovspligtigt i forvejen, skal en ansøgning om ophævelse af fredskovspligt behandles efter § 6, stk. 1.

Er arealet omfattet af lokalplan på det tidspunkt, hvor arealet kommer i kommunalt eje gælder særlige regler for fredskovsplikten, jf. [vejledningen til § 3](#).

5. Notering i matriklen

§ 41. Miljø- og fødevarerministeren skal drage omsorg for, at fredskovspligt og ændringer heraf registreres i matriklen på de berørte ejendomme.

Bemærkningerne til § 41:

"Afgørelser om, at arealer er fredskovspligtige, og om ophævelse af fredskovspligt er bindende for anvendelsen af arealet, uanset om afgørelsen er noteret i matriklen. Notering i matriklen har samme retsvirkning som tinglysning, nemlig en oplysning til aftaleerhververe og kreditorer om arealets status med hensyn til fredskovspligt.

I praksis sker noteringen ved, at Naturstyrelsen giver Geodatastyrelsen meddelelse om afgørelser om konstatering, pålæggelse og ophævelse af fredskovspligt. Geodatastyrelsen indfører oplysningerne i matrikelregisteret og det digitale matrikelkort og videregiver oplysningerne til tinglysningskontorerne. De er herefter umiddelbart tilgængelige på ejendommens tingbogsblad, samme sted som de øvrige oplysninger, der har betydning for potentielle aftaleerhververe og kreditorer."

Omfanget af fredskov er dynamisk, og der er derfor behov for en løbende ajourføring af matriklen, når der sker ændring i fredskovspligtens omfang. Når Naturstyrelsen eller andre offentlige myndigheder fx rejser skov på egne arealer, eller der etableres skov på private arealer med offentlige tilskud, skal disse nye fredskove noteres i matriklen. Dette sker ved Naturstyrelsens lokale enheds indberetning til Geodatastyrelsen. Geodatastyrelsen sender meddelelse til tingbog, kommune, Naturstyrelsens lokale enhed, og landinspektør, når matrikelregisteret er ajourført.

Hvis der er en landinspektør inddraget i sagen, dvs. der er tale om matrikulære ændringer, så påhviler det landinspektøren at indberette oplysningerne til Geodatastyrelsen, men det er Naturstyrelsens lokale enheds ansvar, at indberetningen er korrekt. Dette skal tjekkes, når bekræftelsen fra landinspektøren modtages.

Bemærk, at i tilfælde, hvor der er ikke er involveret en landinspektør, så modtager ejeren ikke automatisk meddelelse fra Geodatastyrelsen, om at fredskovspligten er ophævet i matriklen på hans ejendom. I disse tilfælde påhviler det Naturstyrelsens lokale enhed, at sende kopi af Geodatastyrelsens meddelelse herom til ejeren.

Det er vigtigt, at Naturstyrelsens lokale enhed er opmærksom på forpligtelsen til løbende at ajourføre oplysningerne om fredskov i matriklen.

Omkostningerne til ajourføring af matriklen (omkostninger til matrikelkort, indtegnning af det fredskovspligtige areal af landinspektør, o.l.) påhviler ansøgeren. Der bør stilles vilkår om, at der for ejeres regning af en landinspektør udfærdiges et deklarationsrids på et matrikelkort i 1:4.000 af det areal som fredskovspligten ophæves på (ikke nødvendigt, når fredskovspligten ophæves på et helt matrikelnummer) til brug for Naturstyrelsens lokale enheds indberetning til Geodatastyrelsen.

Der henvises i øvrigt til Vejledningen i Naturstyrelsens lokale enheders arbejde med løbende vedligeholdelse af Fredskovsnoteringen, jf. [bilag 2 \(gældende\)](#).

6. Vilkår for ophævelse af fredskovspligt

§ 39. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte vilkår for afgørelser efter § 6 ..., herunder om...

2) at fredskovspligten genindtræder, når den anvendelse, der har givet anledning til ophævelse af fredskovspligten efter § 6, ophører, ...

5) at et andet areal bliver fredskovspligtigt (erstatningsskov) i afgørelser efter § 6, stk. 1...

6.1 Fredskovspligtens genindtræden

I forbindelse med ophævelse af fredskovspligten kan der stilles vilkår om, at fredskovspligten skal genindtræde, når den brug af arealet, der er givet tilladelse til, ophører. Et sådant vilkår bør kun stilles, hvis man allerede på tidspunktet for tilladelsen kan overskue forløbet frem til det tidspunkt, hvor projektet er afsluttet og brugen ophører.

Dette vil især være tilfældet i forbindelse med råstofindvinding, men kan også komme på tale i forbindelse med fx campingpladser, hvor det kan være en fordel at ophæve fredskovspligten på et afgrænset areal fremfor at give en mere ubestemt dispensation til anlæg, hvor der jævnligt skal tages stilling til udvidelser o. lign.

6.2 Erstatningsskov

Ved ophævelse af fredskovspligten efter § 6, stk. 1, skal der altid tages stilling til spørgsmålet om etablering af erstatningsskov.

Der henvises i øvrigt til vejledningen til [§ 39 om erstatningsskov](#).

6.3 Samnotering

For at undgå, at Naturstyrelsens lokale enhed ved ophævelse af fredskovspligten på et areal utilsigtet er medvirkende til at skabe frijorder, skal styrelsens lokale enheder stille vilkår om, at arealet pålægges landbrugspligt eller sammenlægges med eksisterende landbrugsejendom.

6.4 Arrondering

Hvis fredskovspligten ophæves på en del af en samlet skovstrækning, bør skovlovsmyndigheden, hvor det er relevant, stille krav om arrondering af den restende del af fredskoven, hvis det er påkrævet af hensyn til bevoksningens stabilitet eller landskabelige hensyn.

6.5 Offentlig anlægsaktivitet

Gives tilladelse til ophævelse af fredskovspligten til fordel for en offentlig anlægsaktivitet bør tilladelse gøres betinget af, at de øvrige nødvendige tilladelser til projektets gennemførelse gives, og at projektet gennemføres. I modsat fald bortfalder tilladelsen. Tilladelsen stiles til anlægsmyndigheden med kopi til ejeren.

6.6 VVM

Når der er gennemført en VVM, skal der tages højde herfor i de vilkår, der stilles i afgørelsen efter skovloven. Er det fx et vilkår for tilladelse til

projektet efter reglerne om VVM, at der etableres en erstatningsbiotop for naturligt hjemmehørende arter, omfattet af habitatdirektivets bilag IV, skal et sådant vilkår også stilles i skovlovsafgørelsen.

7. Klage

Afgørelser om ophævelse af fredskovspligt kan påklages til Naturklagenævnet af adressaten for afgørelsen, enhver som i øvrigt har en individuel væsentlig interesse i sagen samt relevante foreninger og organisationer.

Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet ved den pågældende kredsformand samt foreninger og organisationer, som har anmodet om at få underretning, skal have underretning om afgørelsen. Der henvises i øvrigt til vejledningen om [klage §§ 60-64](#).